

Numele:

.....

Prenumele:

.....

Școala de proveniență:

.....

.....

Localitatea:

Județul:

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA” SIBIU

Str. Mitropoliei nr. 34, 550179 Sibiu, România

directiune@cnogsibiu.ro

secretariat@cnogsibiu.ro

+40 269 210 082 / +40 269 214 781

NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI EVALUATOR	PUNCTAJUL	SEMNĂTURA

CONCURSUL INTERJUDEȚEAN „GOGA JUNIOR”

EDIȚIA a XVI-a – 29 APRILIE 2023

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ - CLASA a VI-a

*Motto: „ E sărbătoare pe câmpie, și-n suflete e sărbătoare,
Învie firele de iarbă sub ploaia razelor de soare.”*

Octavian Goga, E sărbătoare

PARTEA I (48 de puncte)

Citește cu atenție textul dat. Scrie pe broșură răspunsul la fiecare dintre cerințele de mai jos.

Veneam spre casă într-una dintre aceste zile în care primăvara s-a hotărât totuși să coboare peste noi. Veneam spre casă încet, cu fularul în sfârșit deznodat și paltonul desfăcut, oprindu-mă să mă uit, curioasă și absentă, în egală măsură, la fiecare gard mai ciudat, la fiecare streășină mai complicată, la fiecare pisică pășind pedantă* pe acoperiș, la fiecare cățel traversând aferat* strada, la fiecare trecător purtând pe chip expresia aceluiași somn transparent, prin care pluteam fericită și eu. Veneam spre casă, deci, fără să mă grăbesc, când m-am oprit să privesc un joc de copii. Așezați ca într-un amfiteatru pe treptele curbe ale unei clădiri, opt sau poate nouă țânci, nedepășind cinci-șase ani, stăteau cuminiți unul lângă altul, în timp ce o fetiță **mai răsărită** îi domina din față, în picioare, interogându-i pe rând. Se jucau de-a școala. Tocmai era scos la tablă un băiețel, tabla fiind asfaltul pe care profesoara scrisese, în josul unor coloane de cifre mai vechi, problema: $7 + 7 = ?$. Profesoara era importantă și severă, elevul speriat de întrebare și **respectuos**, rolurile erau interpretate cu seriozitate și chiar cu minuție*. Prezența spectatorului care eram, și care se așezase pe trepte alături de ei, nu părea să-i deranjeze. Se făceau că mă ignoră și în adâncul jocului **lor**, mă ignorau cu adevărat. După o prelungită nesiguranță, cel întrebat se hotărî și cu un glas subțire, mai subțire chiar decât m-aș fi așteptat, dădu răspunsul: 28. Calmă, profesoara șterse cu talpa ghetei semnul întrebării, scrise în locul lui 28 (scria, evident, în numele elevului care nu știa scrie) și abia apoi începu să explice că răspunsul nu este corect și, tăindu-l cu o linie, însemnă alături „adevăratul” rezultat: 16, iar cu bățul pe care îl ținea în mână stângă aplică simbolic o lovitură în palma celui ce greșise, întinsă cu stoicism* ca să-și ia pedeapsa. Atunci, amuzată și mirată de insuficiența* profesoarei, în a cărei impunătoare pedagogie începusem să cred și eu, m-am trezit spunând aproape fără să vreau. „Dar $7 + 7 = 14$ ” și abia în secunda următoare, când toți ochii s-au întors spre mine, luminând la fel, am înțeles imensa greșeală pe care o făcusem.

Nu cred că vreodată în viața m-am simțit mai stupidă și nu glumesc deloc **mărturisind** asta. Era în privirea copiilor oprită asupra mea, nu mai mult de câteva secunde, nu numai **uimirea** că nu înțelesesem regula, atât de simplă, a jocului, ci și disprețul că nu eram în stare s-o înțeleg. Jocul lor fusese pur, neatins de realitate, profesoara nu era profesoară, elevii nu erau elevi, calculele nu erau calcule, era un joc perfect, jucat din simpla plăcere a jocului, plăcere pe care o trăiau, evident, cu toții, iar în această artă gratuită, în această ficțiune atât de totală încât nu putea fi infirmată de nimic, eu introdusesem prostește un element real, un adevăr dintr-un univers care nu reușise încă să-i atingă. M-am ridicat umilită și aproape cu greutate, ca bătrânii, și m-am îndepărtat simțindu-mă privită din spate un timp, auzind apoi, tot mai slab, reluarea jocului a cărui regulă nu reușisem să o înțeleg. Marea bucurie a amiezii se stinsese în mine, începui să mă grăbesc spre casă, ca și cum mi-ar fi fost teamă să nu infirm prin vreun adevăr mai real sublima ficțiune **a primăverii**.

(Ana Blandiana, **Regula jocului**)

*pedant/ă – (despre oameni și manifestările lor) cu pretenție de erudiție și competență deosebită

*aferat – plin de importanță

*cu minuție – amănunțit

*stoicism – tărie, fermitate

*insuficiență – care nu satisface calitativ

Cerințe:

1. Precizează numărul de sunete din următoarele cuvinte: 6 pct
 - *expresie*:
 - *ghetei*:
 - *plăcere*:
2. Transcrie din ultimul enunț două cuvinte care conțin diftongi diferiți și un cuvânt cu hiat. 6 pct
3. Notează câte un enunț potrivit cu omonimele cuvintelor: 6 pct
 - **joc**:
 - **mai**:

4. Notează câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor subliniate: 6 pct
- *respectuos*:
 - *mărturisind*:
 - *uimirea*:
5. Notează valoarea morfologică și funcția sintactică pentru cuvintele scrise îngroșat: 6 pct
- **mai răsărită**:
 - **lor**:
 - **a primăverii**:
6. Identifică în ultimul enunț: 6 pct
- un substantiv comun în cazul acuzativ:
 - un verb predicativ la modul conjunctiv:
 - un pronume reflexiv în cazul acuzativ:
7. Formulează două idei principale/secundare din text. 6 pct
-
-
8. Comentează, în 30-50 de cuvinte, semnificația secvenței: *Marea bucurie a amiezii se stinsese în mine, începui să mă grăbesc spre casă , ca și cum mi-ar fi fost teamă să nu infirm prin vreun adevăr mai real sublima ficțiune a primăverii.* 6 pct

PARTEA II (42 de puncte)

Redactează un text narativ de cel puțin 150 de cuvinte, în care să povestești, în mod original, o întâmplare având ca titlul **Regula jocului**.

În redactarea compunerii, vei avea în vedere:

- ✓ să integrezi o secvență descriptivă de 20-30 de cuvinte;
- ✓ să relatezi o întâmplare, respectând succesiunea logică a evenimentelor;
- ✓ să precizezi contextul spațio-temporal;
- ✓ să ai o redactare adecvată cerinței formulate.

Mult succes!

Notă: Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus. 10 puncte se acordă din oficiu. Timp de lucru: 50 de minute.

